

Nyolcszáz holdat szántottak el a tanyai utakból

Tízezer pengőbe kerül az utak helyes vonalának kiüzése

(A Délmagyarország munkatársától.) A közigazgatási bizottság márciusi ülésén, mint ismeretes, szóba került, hogy a szegedi tanyákat behálózó utak legnagyobb része évről-évre keskenyedik, mert az utak menti földek birtokosai egyre nagyobb darabot szántanak el belőlük. A közigazgatási bizottság átirta a tanácsnak, hogy állapítsa meg az elszántott utak eredeti vonalát, mert rövidesen felveszik az új katasztert, amikor a telekkönyvbe minden a tényleges helyzet alapján kerülhet csak be és így a város elveszitheti az utak elszántott részének tulajdonjogát is.

A tanács válasza a közigazgatási bizottság áprilisi ülése elé került, ahol a polgármester bejelentette, hogy a város hatósága már régebbi idő óta foglalkozik ezzel a kérdéssel, eddig azonban különböző technikai akadályok miatt nem kerülhetett sor az utak kiigazítására.

Fodor Jenő polgármesterhelyettes ebben az ügyben javaslatot terjesztett a csütörtöki tanácsülés elé. Jelentésében elmondotta, hogy a közgyűlés az utak és a birtokok pontos határvonalának kitűzését még 1923 szeptemberében elhatározta, ezt a határozatot azonban mindeztideig nem hajtották végre. A hozzá-

vetőleges számítások szerint a határvonalak kitűzése esetén a város utjainak területe körülbelül nyolcszáz katasztrális holddal lenne nagyobb, a szomszédos birtokokosok ennyit szántottak el évtizedek óta az utakból. A fokozatos elszántás miatt az utak sok helyen annyira elkeskenyedtek, hogy ott, ahol eredetileg négy kocsis is elfért egymás mellett, most alig fér el rajta egy kocsi.

Elmondotta Fodor Jenő, hogy az utak határvonalának megállapítása igen hosszadalmas munkát jelent és feltétlenül szükséges, hogy erre a célra a város külön munkaerőt alkalmazzon. Szükség van egy mérnökre és két napidijásra a telekkönyvek kijegyzése céljából. Ennek a három tisztviselőnek havonta legalább ötszáz pengőt kell fizetni, mivel pedig előreláthatólag több évig tartó munkáról lesz szó, nagyobb összeget kell a városnak áldoznia. A főszámvevő jelentése szerint erre a költségvetésben fedezet nincs, legfeljebb a napidijakra előírt összegből lehet valamit megtakarítani.

Dr. Pálffy József tanácsnok indítványára kimondotta a tanács, hogy a határkiigazítást csak a jövő évben rendeli el, amikor erre a célra tízezer pengőt illeszt a költségvetésbe.

Kilencszázezer pengőt szavazott meg a közgyűlés a Templom-tér kiképzésére

A közgyűlés hozzájárult a tízmillió pengős kölcsön felvételéhez Déget ért az áprilisi közgyűlés

(A Délmagyarország munkatársától.) A polgármester negyedét után nyitotta meg a folytatódó közgyűlést. Folytatták a tanácsi előterjesztések tárgyalását.

A Vénusz-cipőgyár bérlete

Maróthy Ferenc megfellebbezte azt a határozatot, amelyben a tanács elutasította a Vénusz-cipőgyár bérleti szerződésének átruházása iránti kérelmét. A Vénusz-gyár épületét, amely az egyetemi építkezések céljaira kiszerelt telektömbön feküdt, a város szintén kisajátította és a gyártelepet egy Mikszáth Kálmán-uccai városi bérházba költöztette át és a gyárral husz évre szóló kedvezményes szerződést kötött. Maróthy Ferenc szerződését egy megalakítandó részvénytársaságra kívánta átruházni.

A tanács a felelőző elutasítását kéri.

Wimmer Fülöp helytelennek tartja a tanács javaslatát, mert a bérleti szerződés átruházása iparfejlesztési célokat szolgált volna. A város nemcsak általánosságban ígérjen iparpártolást, hanem ilyen konkrét esetekben is támogassa az ipari vállalkozókat. Kéri a felelőző elfogadását.

Gárgyán Imre csatlakozik Wimmer indítványához, mert az egyre fejlődő gyár 150—160 munkást foglalkoztat.

Fodor Jenő fentartja a tanács javaslatát, mert szerinte a város azért, hogy a Vénusz-gyárat roskadozó épületéből átalakított, modern épületbe helyezte át és tulnagypénzösszeggel is kártalanította a tulajdonost, eleget tett iparpártolási kötelezettségének.

A közgyűlés többsége a tanács javaslatát fogadta el.

A tízmillió pengős kölcsön és az egyetemi építkezés költsége

Rack Lipót tanácsnok a tízmillióssal hosszulejáratu amortizációs kölcsön felvételére vonatkozó tanácsi javaslatot terjeszti elő és bemutatja a kultuszminiszter leiratát, amelyben az egyetemi elméleti intézetek építéséhez kér 900.000 pengős hozzájárulást a várostól.

Hoffer Jenő a tízmillió pengős kölcsön felvételéhez hozzájárul, bár a befektetés nagyrésze nem lesz jövedelmező.

Ahoz azonban nem járul hozzá, hogy a város megadja az egyetemnek a miniszter által kért 900.000 pengő újabb hozzájárulást.

Nagyon meredek utat tett meg a város eddig az egyetemi építkezések támogatása terén — mondja.

A sugárutak kövezetéről szólva kijelenti, hogy a nagykorú helyett inkább a sugárutakat kellett volna rendbehozni.

A Vásárhelyi-sugárut, amelyen keresztül naponta 30—40 vidéki autó jön Szegedre, gyalázatos állapotban van. Jobb lenne, ha a jelenlegi tengelytörő kövezet helyett a járművek a mezelen földön közlekedhetnének. A város a tízmillió pengős kölcsön törlesztésére most lekötötte azt az év 300.000 pengőt is, amellyel a nagykorúti kövezet árát törlesztette eddig. Így a város fejlesztésre nem marad majd fedezet.

Dr. Bodnár Géza szólal fel ezután. Hangsúlyozva a jelenlegi közgyűlés törvénytelen-ségét, kijelenti, hogy a törvényhatósági bizottság, amikor nem egyhangulag, hanem hangtalanul felajánlotta az egyetem oltárára az első 80 milliórdot, mindenki azt hitte, hogy újabb áldozatokra nem kerülhet sor. Most a város egész közönsége megütközik azon, hogy a miniszter egyre újabb és újabb áldozatokat követel. Ugy látszik, hogy a polgármester teljesen elveszti ellenállóképességét a kultuszminiszterrel szemben. Hivatkozik a belügyminiszter parlamenti kijelentésére, amely szerint

a kultuszminiszter tönkreteszi tulajdonos kulturális értékeit a községeket.

— Ebben nincs igaza, másutt kell takarékoskodni, nem a kultúrán — szól közbe Wimmer.

Bodnár ezután indítványozza, hogy a közgyűlés ezt az újabb 900.000 pengős hozzájárulást ne szavazza meg.

Wimmer Fülöp felszólalásában kijelenti, hogy ezzel a 900.000 pengővel a város gyönyörű, monumentális palotát nyer, amelyre olyan büszke lesz, mint Velence a maga híres terére. Ezt a hozzájárulást megszavazza. Védelmébe veszi a polgármestert. Elmondja, hogy a polgármester az építési bizottság ülésén három órán keresztül vitatkozott a miniszterrel a város érdekeinek védelmében. Nem sajnálja a pénzt az egyetemről, mert az egyetemi építkezések következtében a város legrégebbi parkjának helyén épül fel az egyetemi városrész.

A sugárutakat csak külön kölcsönből kövezetheti ki a város. Ebből a célból minden fölösleges kiadást mellőzni kell a jövőben.

Kéri a tanácsi indítvány elfogadását.

A többség a tanács javaslatát ezután elfogadta.

Utta nélkül

Bózsó Ödön javadalmi ügyvezető ügyében a közgyűlés 44 szavazattal 10 ellenében elhatározta, hogy az ügyvezető szolgálatban tartásának érdekében felterjesztést intéz a kormányhoz.

Dr. Szabó Géza bejelenti, hogy a tanács a szűgyi bizottság két megüresedett helyére dr. Szalay Józsefet és Móra Ferencet választotta meg. A bejelentést a közgyűlés éljenzéssel vette tudomásul.

A belvárosi leányiskola elhelyezésére vonatkozó tanácsi előterjesztést Lantos Béla felszólalása után elfogadta a közgyűlés.

Dr. Turóczy Mihály főügyész a 32 éves tápéi pör befejezését jelentő egyességet terjeszti a tanács elé.

Kormányos Benő kijelenti, hogy ez az egyesség a város részéről jogfeladást jelent. Kifogásolja, hogy a város tanácsa az ilyen jogi kérdésekben soha nem kéri ki a jogügyi bizottság véleményét. Ha nincs szükség a bizottságra, akkor oszlassák azt fel inkább.

A tisztii főügyész válasza után a közgyűlés elfogadta a javaslatot.

Indítványok

Felhátkor került sor az indítványokra. Tóth Imre indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy

táviraftlag üdvözl Rothermere lordot halvanadik születésnapja alkalmából.

A távirat megszövegezésével és elküldésével a közgyűlés a tanácsot bízta meg.

Tóth Imre indítványára kimondta a közgyűlés, hogy a Kálvária-tér feltöltését a jövő évi kövezési programba beilleszti, ha lesz fedezet rá.

Kormányos Benő a műszaki tanácsi ügy-